

ГЛАВА IV

ОТЪ КИДОНИЯ ДО СЛИВЕНЪ

1. ВЪ КИДОНИЯ ДО РЕВОЛЮЦИЯТА. — По собствено признание, Селимински напусналъ родния си градъ на 20 августъ 1814 г., за да потегли за Иерусалимъ и после за Кидония. Въ една негова автобиографска бележка четемъ: „Азъ, като останахъ сираче безъ баща, безъ майка, лишенъ отъ всѣко роднинско покровителство на 12 годишната си възраст (защото турцитѣ убиха баща ми въ града безъ никаква причина, а майка ми и роднинитѣ ми измрѣха на 1813 г. отъ чумата), отчаянъ вече, на 1814 г. 20 августъ тръгнахъ отъ отечеството си да търся и да създамъ щастието си. И най-първо прибѣгнахъ въ Иерусалимъ, отъ тамъ отидохъ въ Кидония (Мала-Азия), гдето престояхъ до гръцката завѣра отъ 1821 г., да се уча въ тамошното прочуто училище. Тогава можахъ да избѣгамъ и да се спася отъ ножа на озвѣренитѣ турци, и ходихъ да се скитамъ цѣли петъ години и обходихъ много приморски градове въ Срѣдиземно море, бѣхъ на Света-гора, бавихъ се изъ Пелопонезкитѣ страни, видѣхъ се съ капитанитѣ на гръцкитѣ възстаници, ходихъ въ Италия, въ южна Австрия, преседѣхъ въ Пиза една година, въ Брашовъ две, гдето намѣрихъ мнозина мои съграждани отъ Сливенъ, избѣгали отъ отмъщението и ножа на турцитѣ“.

Трѣбва да съжаляваме крайно, гдето Селимински, понѣкога тѣй словоохотливъ, когато трѣбва да излага обществената си дейность или мислитѣ, плановѣтѣ и настроенията си по голѣмитѣ национални въпроси, е много скжпъ на всѣкакви изповѣди, които разкриватъ интимния му животъ и обстоятелствата на личната му участъ. Колко благодарни бихме били, ако той бѣше написалъ една изчерпателна автобиография, за да ни запознае съ цѣлия си жизненъ пжтъ и съ всичко позначително на своя непосредственъ опитъ! Въ такъвъ единъ разказъ бихме открили впечатления и чувства, характерни